

STUDIU DE CAZ

(Bâlbâiala - tulburare de ritm și fluentă)

Profesor logoped, Bodone Raluca

A.R. este o fetiță, născută la data de 08.08.2019, domiciliată în Ulmeoasa.

Frecventează cabinetul logopedic din acest an școlar.

I. Anamneza

Sarcina a decurs normal, nașterea făcându-se la termen. A fost înscrisă la creșă în jurul vârstei de doi ani. Până la vârsta de trei ani, copilul s-a dezvoltat normal. La vârsta de 3 ani în urma unui șoc emoțional se declanșează bâlbâiala.

II. Ancheta socială

Este al treilea copil al familiei. Frații mai mari nu prezintă tulburări de limbaj.

A.R. provine dintr-o familie organizată, părinții au studii nivel liceal, tatăl este magazioner la o fabrică de canapele, iar mama este casnică.

Condițiile de locuit sunt bune, familia deținând o casă unde fiecare copil are camera lui, care asigură confortul necesar.

Din punct de vedere somatic A.R. este dezvoltată normal.

Din punct de vedere psihologic dezvoltarea sa este normală, inteligența de nivel mediu. A.R. este sensibilă, comunicativă, relativ independentă, sociabilă cu cei din jur, însă în ultima perioadă,

A.R. și-a schimbat comportamentul. A devenit irascibilă, are tulburări de somn, plânge des și ce mai important lucru este că refuză să vorbească.

Din discuțiile purtate cu părinții, aceștia au recunoscut faptul că și-au supus copiii unui regim de viață mai restrictiv. Ei consideră că, „copiii trebuie să-și asculte părinții, să facă întotdeauna ce doresc aceștia, pentru că, numai astfel se face distincție între cine este părinte și cine este copil. Copilul trebuie să-și cunoască locul. Noi suntem părinți, noi decidem pentru ei”. Atmosfera din familie era mai tot timpul tensionată, motivului principal constituindu-l „regulile” pe care trebuiau să le respecte în educarea copiilor.

Pentru că la creșă cerințele erau ridicate, acest lucru reiese din ceea ce spune mama, copilul trebuia să știe să mănânce singur și să se îmbrace singur. Mama, pentru a nu mai primi reproșuri din partea educatoarei, a supus fetița la un efort permanent să vorbească corect, să încerce să se îmbrace singură, iar dacă nu reușea acest lucru era pedepsită. Pedepsa fiind foarte des utilizată prin interdicția de a se uita la televizor, de a primi dulciuri, dar mai ales prin trimitere la colț timp de zece minute. În

tot acest timp copilul plângea, fără a fi liniștit de părinți.

III. Observații logopedice

La începutul terapiei s-a constatat întreruperea vorbirii în timpul pronunției sunetelor din cauza unor spasme care produc repetarea unor silabe sau sunete, factorul declanșator fiind un șoc emoțional. Pedepsele repetate, certurile, constrângerile, faptul că a fost lăsată să plângă foarte mult, toate acestea din cauza fragilității sistemului nervos au produs o dezorganizare a comportamentului, influențând latura cea mai sensibilă și anume, „vorbirea”.

Plânsul îndelung i-a influențat respirația care are un rol important în actul vorbirii. Respirația a fost modificată fiind sacadată, neregulată, cu pauze mici între inspirație - expirație.

Intensitatea bâlbâielii este oscilantă, alternând perioade de intensitate maximă, cu perioade în care ea se reduce semnificativ, influențată de conținutul emoțional al celor comunicate. Dificultățile de vorbire sunt însoțite de grimase, gesticulații ale mâinilor, ajungând la o agitație a întregului corp, încercând să compenseze astfel dificultățile verbale.

Ritmul formulării ideilor este mai lent, când emoțiile sunt mai puternice, folosește gestul în locul cuvântului.

IV. Diagnostic logopedic

Din cauza faptului că întreruperea vorbirii în timpul pronunției sunetelor se datorează unor spasme care produc repetarea unor silabe sau sunete, ex: vi-vine ma-mama la mi-mi-mine, consider că este vorba de o bâlbâială clonică, declanșată de un puternic șoc emoțional (tatăl a țipat la copil), în jurul vârstei de trei ani, întreținută de trăiri emoționale perturbatoare.

V. Prognostic

Evoluția este lentă, însă poate fi favorabilă, susținută de înțelegere și un mediu afectiv securizat.

VI. Terapia logopedică

Activitatea terapeutică a debutat cu stabilirea obiectivelor și anume: schimbarea ritmului vorbirii, formarea unei vorbiri fluente, asigurarea unui climat familial cald, prielnic pentru dezvoltarea normală a unui copil. S-a realizat acest lucru prin consilierea părinților, în urma căreia aceștia au renunțat la pedepse, acordându-i fetei mai multă afecțiune, mai multă atenție, încercând să o încurajeze permanent în procesul de recuperare.

Pașii terapie logopedice au urmărit:

- ✓ Consilierea și informarea părinților

-Să li se explice simptomatologia, condițiile favorizante și factorii agravanți pentru a înțelege

modul în care pot contribui la evoluția favorabilă a copilului;

- Să cunoască că bâlbâiala este o tulburare în care domină dificultățile în sistemul de relație verbală și extraverbală;

- Să cunoască nevoile copilului față de decalajul ce poate apărea între ritmul gândirii și posibilitățile motorii de realizare a vorbirii;

- Să știe și să participe la îndepărtarea reacțiilor emotive foarte puternice;

- Familia trebuie ajutată să manifeste răbdare în ascultarea copilului;

- Părinții trebuie preveniți, din timp, că uneori chiar dacă se respectă indicațiile date, balbaiala se poate accentua sau poate recidiva.

✓ Consilierea și informarea cadrelor didactice

-Cadrele didactice să manifeste o atitudine corectă față de acest copil;

- Să manifeste răbdare, să nu o desconsidere;

- Sa-l ajute sa treaca peste inhibitiile si neincrederea in sine;

- Comunicarea sa se faca cu destula intelegere, incurajare, recompensandu-i efortul depus, motivandu-i dorinta sa participe alaturi de colegii sai la realizarea sarcinilor;

✓ Terapia logopedică cu copilul preșcolar

-Educarea ritmului:

- Copilul efectuează exerciții de imitare a mișcărilor ritmice ale adultului, de ex: batem din palme, ridicăm mainile, sărituri de pe loc
- Exerciții cu obiecte: baterea mingii pe numărătoare, sărituri cu coarda
- Exerciții de memorare și reproducere a unor mișcări succesive ale adultului: ne ridicăm, batem din palme, , coborâm mainile, ne așezăm
- Exerciții de mes lent, normal, rapid, cadentat cu schimbarea rapidă a ritmului
- Jocuri ritmice folosind diferite instrumente muzicale: toba, maracas, xilofon

-Educarea motricității aparatului fonoarticular

- Cartonasele cu gimnastica fonoarticulatorie

-Educarea respirației prin exerciții de relaxare

- Exerciții pentru respirație: suflăm în buactele de hartie, umflăm baloane, facem valuri în apă cu paiul, baloane de săpun, suflăm barca de hartie pe apă
- Exerciții pentru inspirație: mirosim florile, parfumul, imitam cainele la vanatoare
- Exerciții de inspir/expir diferențiat: inspirație alternativă pe o nară și pe cealaltă, inspir pe nas și expir pe gură și invers, inspir adânc și expir lent, regulat și prelung

-Educarea respirației prin exerciții de relaxare

- Exerciții de pronunțare a vocalelor: pronunțăm vocalele a, e, i, o, u, ă, â prelung, rar, fără efort în timpul unei expirații, Ne jucăm de-a indianul, cum face el
- Exerciții de pronunție a unor grupuri de vocale: pronunțăm grupuri de vocale pe durata unei expirații: au, ao, ai, ae, oa, oi, ou,
- Exerciții de asociere vocale linie melodică

-Restabilirea fluentei verbale

- Pronunțăm prelungit vocale în șoaptă, cu voce înceată, cu voce normală
- Pronunțăm cuvinte despartite în silabe
- Pronunțăm prelungit prima vocală a unui cuvânt sau a tuturor vocalelor din cuvânt
- Pronunțăm cuvinte denumind imagini
- Povestirea după ilustrații
- Exerciții de vorbire independentă
- Recitarea de poezii scurte,
- Realizarea unui desen și descrierea lui în cuvinte proprii

VII. Evoluția pe parcursul terapiei logopedice

S-a putut observa încă de la început o schimbare în comportamentul fetei, aceasta fiind dornică de integrare în activități, sociabilă cu cei din jur, în special atunci când i se acordă atenție.

S-a început cu educarea funcționării armonioase, ritmice a tuturor elementelor aparatului de

articulație, a sunetelor și vorbirii în întregime, a fost folosită vorbirea pe baza întrebărilor, urmărindu-se prin aceasta realizarea unei participări active și conștiente, dezvoltarea auzului fonematic cât și a gândirii și limbajului.

A.R. participă cu interes la activități, este deschisă, progresul fiind evident, asigurând un suport în continuarea terapiei.

VIII. Terapia psihologică

A.R. participă și la terapie psihologică la cabinetul școlar o dată pe săptămână, unde învață să își gestioneze emoțiile, trăirile prin activități socio-afective și comportamentale.

BIBLIOGRAFIE: Dumitru Moteș, Tulburările de vorbire la copil, Editura Semne, București 2012